

**Славяно-българско писмо.** — Единъ отъ двамата свети солунски братя, Константинъ, се учелъ въ Цариградското главно гръцко училище. Той достигналъ до голѣма наука и получилъ титлата „философъ“ (учителъ). Това било къмъ 860 година, когато българитѣ били още езичници. Въ Цариградъ много желаели да се покръстятъ българитѣ. Ала последнитѣ не се съгласявали да приематъ съ Христовата вѣра гръцкото писмо и гръцкия езикъ, защото се бояли отъ погръчване. Тогава Константинъ, като учителъ, наумилъ да измисли нова азбука за българитѣ, да преведе църковнитѣ книги отъ гръцки на български и следъ това да тръгне да покръщава народа, да чете и пѣе въ църквитѣ по български. Това, наистина, щѣло да привлече народа къмъ християнската вѣра много по-лесно и безъ страхъ отъ гърчване.

Константинъ билъ родомъ отъ Солунъ и знаелъ добре славяно-българския езикъ. Но да изпълни добре намислената работа, той напусналъ Цариградъ и отишълъ при по-голѣмия си братъ Методия, който билъ въ единъ манастиръ. Константинъ открилъ на баща си Методия, що мисли да направи, му показалъ една измислена отъ него азбука. Той билъ написалъ 38 букви, съ които можело да се пише всѣка българска дума, всѣки звукъ и гласъ. Дватамата братя се съветвали и приели новата азбука.

По-сетне Константинъ билъ нареченъ Кирилъ, та затова измислената отъ отъ него азбука била наречена кирилица.

Щомъ натъкмили азбуката, двамата братя въ манастиря започнали съ ревностъ да привеждатъ свещенитѣ книги отъ гръцки езикъ на български. Тѣ се надумали, като преведатъ свещенитѣ — църковни